

[Boligministeren]

til kommunerne, når de forbereder disse arbejder. Derfor siger vi, at kommunerne bør være frit stillet til at vælge imellem de selskaber, der allerede eksisterer, eller andre rådgivere. De bliver ikke i kommunerne stillet økonomisk ringere i denne anledning. Det er simple konkurrencehensyn, og det tror jeg vi alle sammen vil nyde godt af.

Spørgsmålet om forenkling vedrører jo i allerhøjeste grad de forslag, der relaterer sig til gårdrydningsbestemmelserne – også den såkaldte § 9-redegørelse, som vi har foreslået kan udgå i en række af disse tilfælde, netop fordi det typisk drejer sig om ret små beslutninger, hvor man nok må sige at det er unødvendigt bureaukrati at sende dem ud til en lang høring blandt samtlige kvarterers beboere og indlede store processer.

Det er noget, som de fleste mennesker rent umiddelbart synes er meget fornuftigt. Der skal naturligvis være en indsigtelsesret, og det er der også, men altovervejende er alle interesserede i, at disse enkle processer kan komme igennem så hurtigt som muligt, og derfor vil vi som sagt også sløjfe de meget langvarige redegørelser i disse afgrænsede tilfælde.

Der har været spørgsmål om finansieringen med den ene procent, som er foreslået, og bl.a. fru Sonja Albrink var lidt nervøs for, om det måske var for stort et beløb. Det er jo et beløb, som skal optjenes over en række år, før der overhovedet kommer noget i kassen, og det drejer sig altså ikke om større beløb, end at vi først i 1997 når op på at råde over ca. 50 mio. kr., og der er trods alt ganske store beløb forbundet med at gå ind i en sådan udbedring af skader. Ikke fordi jeg egentlig tror, at der ligger nogen særlig risiko inden for byfornyelsesområdet. Tværtimod har vi jo dér at gøre med bygninger, som har stået deres prøve gennem ganske mange år, og der ligger et godt, solidt håndværksarbejde bag de fleste af dem, så jeg tror ikke, der vil være nogen stor risiko indbygget, men beløbet er trods alt ikke større, end at det først i 1997 når op på disse 50 mio. kr.

Jeg er naturligvis parat til i udvalget at drøfte de øvrige spørgsmål, som er stillet her af ordførerne, men jeg er glad for, at det helt overordnede sigte med dette – konkurrence, forenkling, hurtige procedurer og også en bedre kvalitet – hermed kan blive tilgodeset.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 73:

Forslag til lov om ændring af byggeloven, brandloven og kommuneplanloven. (Ankereform, overførsel af bebyggelsesregulerende bestemmelser og brandværnsforanstaltninger til byggeloven samt overførsel af gårdrydning til byfornyelsesloven m.v.).

Af boligministeren (Agnete Laustsen).
(Fremsat 22/11 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Grete Schødt (S):**

Forenkling er en god ting, hvis der kan ses noget fornuftigt i den. I Socialdemokratiet kan vi se fornuften i at overføre bebyggelsesregulerende bestemmelser og brandværnsforanstaltninger til byggeloven. Det samme gælder også for gårdrydning, som overføres til byfornyelsesloven.

Vedrørende den omtalte ankereform er jeg nødt til at sige, at Socialdemokratiet gerne vil have belyst klageadgangen nærmere under udvalgsarbejdet.

Principielt kan vi, som jeg også sagde om et tidligere lovforslag, støtte dele af denne lov, og jeg vil godt over for ministeren tilkendegive, hvilke punkter vi i Socialdemokratiet har betænkeligheder ved. Det er begrænsningerne i borgernes klageadgang, nemlig som foreslået én klageinstans, statsamtet. Jeg vil gerne tilkendegive allerede her, at det kan Socialdemokratiet ikke støtte. Det er vores holdning, at klagevejen for den enkelte borger ikke må begrænses